

Zarzuty i główne argumenty

Od 2007r. dobowe i roczne wartości dopuszczalne dla pyłu PM10 zostały przekroczone w odpowiednio 35 i 9 strefach. Mimo tego uchybienia art.13 ust.1 w zw. z załącznikiem XI dyrektywy 2008/50/WE Rzeczpospolita Polska nie przyjęła – wbrew art.23 ust.1 akapit 2 dyrektywy 2008/50/WE skutecznych działań w planach ochrony powietrza, dzięki którym przekroczenia te trwałyby jak najkrócej.

Nieskuteczność tych działań wynika między innymi z okresu trwania przekroczeń dopuszczalnych wartości oraz z braku przepisów prawnych ustanawiających wartości emisyjne dla paliw wykorzystywanych w sektorze ogrzewania indywidualnego i standardów emisyjnych dla indywidualnych urządzeń grzewczych.

⁽¹⁾ Dz.U. L 152, s. 1.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunale di Milano (Włochy) w dniu 22 czerwca 2016 r. – Sacko Moussa/Commissione Territoriale per il riconoscimento della Protezione internazionale di Milano

(Sprawa C-348/16)

(2016/C 343/40)

Język postępowania: włoski

Sąd odsyłający

Tribunale di Milano

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Sacko Moussa

Strona pozwana: Commissione Territoriale per il riconoscimento della Protezione internazionale di Milano

Pytanie prejudycjalne

Czy dyrektywę 2013/32/UE ⁽¹⁾ (w szczególności art. 12, 14, 31 i 46) należy interpretować w ten sposób, że zezwala ona na procedurę taką jak włoska procedura (przewidziana w art. 19 ust. 9 dekretu ustawodawczego nr 150/2011), w ramach której sąd, do którego zwróciła się osoba ubiegająca o azyl – której wniosek w wyniku pełnego rozpatrzenia obejmującego przesłuchanie został oddalony przez organ administracyjny właściwy w zakresie wniosków o azyl – może oddalić skargę sądową bez przeprowadzenia rozprawy i wysłuchania stron, nie będąc zobowiązany do ponownego przesłuchania wnioskodawcy, w sytuacji gdy skarga jest oczywiście bezzasadna i nie ma możliwości zakwestionowania odmowy organu administracyjnego?

⁽¹⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2013/32/UE z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie wspólnych procedur udzielania i cofania ochrony międzynarodowej (Dz.U. L 180, s. 60).

Odwołanie od wyroku Sądu (trzecia izba) wydanego w dniu 27 kwietnia 2016 r. w sprawie T-316/13 Pappalardo i in./Komisja, wniesione w dniu 24 czerwca 2016 r. przez Salvatore Aniello Pappalardo, Pescatori La Tonnara Soc. coop., Fedemar Srl, Testa Giuseppe & C. s.n.c, Pescatori San Pietro Apostolo Srl, Camplone Arnaldo & C. Snc di Camplone Arnaldo & C., Valentino Pesca s.a.s., di Camplone Arnaldo & C.

(Sprawa C-350/16 P)

(2016/C 343/41)

Język postępowania: włoski

Strony

Wnoszący odwołanie: Salvatore Aniello Pappalardo, Pescatori La Tonnara Soc. coop., Fedemar Srl, Testa Giuseppe & C. s.n.c, Pescatori San Pietro Apostolo Srl, Camplone Arnaldo & C. Snc di Camplone Arnaldo & C., Valentino Pesca s.a.s., di Camplone Arnaldo & C (przedstawiciele: adwokaci V. Cannizzaro i L. Caroli)

Druga strona postępowania: Komisja Europejska

Żądania wnoszących odwołanie

Wnoszący odwołanie wnoszą do Trybunału o:

- tytułem żądania głównego, uchylenie wyroku Sądu z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie T-316/13 i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania przez Sąd w celu wydania orzeczenia zgodnie z zasadami prawa ustanowionymi przez Trybunał;
- tytułem żądania ewentualnego, na wypadek gdyby Trybunał uznał, że zgodnie z art. 61 statutu Trybunału Sprawiedliwości stan postępowania na to pozwala, orzeczenie co do istoty w przedmiocie żądania naprawienia szkody wysuniętego pierwotnie przez wnoszących odwołanie w skardze wniesionej do Sądu, a w szczególności:
  - 1. stwierdzenie odpowiedzialności pozaumownej Komisji z powodu szkody wyrządzonej wnoszącym odwołanie wskutek wydania rozporządzenia Komisji (WE) nr 530/2008 z dnia 12 czerwca 2008 r. ustanawiającego środki nadzwyczajne w odniesieniu do statków rybackich do połowów okrężnicą prowadzących połowy tuńczyka błękitnopłetwego w Oceanie Atlantyckim, na wschód od 45° długości geograficznej zachodniej, oraz w Morzu Śródziemnym, którego nieważność Trybunał stwierdził wyrokiem z dnia 17 marca 2011 r., AJD Tuna, C-221/09 (EU:C:2011:153);
  - 2. w związku z powyższym nakazanie Komisji naprawienia szkód wyrządzonych wnoszącym odwołanie;
- obciążenie Komisji wszystkimi kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

- I. Zdaniem wnoszących odwołanie Sąd dopuścił się naruszenia prawa, wykluczając istotność postanowienia Sądu z dnia 14 lutego 2012 r. w sprawie T-305/08 przy określaniu zakresu stwierdzenia nieważności rozporządzenia nr 530/2008 w wyroku AJD Tuna.

W celu stwierdzenia, że należy umorzyć postępowanie w sprawie T-305/08, Sąd w swoim postanowieniu z dnia 14 lutego 2012 r. zinterpretował wyrok AJD Tuna w ten sposób, że w owym wyroku w pełni uwzględniono żądania strony skarżącej w owej sprawie mające na celu stwierdzenie nieważności art. 1 rozporządzenia nr 530/2008. Określenie zakresu stwierdzenia nieważności dokonane w wyroku AJD Tuna stanowi zatem przedmiot sentencji postanowienia z dnia 14 lutego 2012 r.

Z powyższego wynika, że w orzeczeniu będącym przedmiotem niniejszego odwołania Sąd powinien był zastosować stwierdzenie nieważności rozporządzenia nr 530/2008 dokonane w wyroku AJD Tuna zgodnie z zakresem określonym w postanowieniu Sądu z dnia 14 lutego 2012 r. w sprawie T-305/08.

- II. W opinii wnoszących odwołanie Sąd dopuścił się naruszenia prawa, uznając, że naruszenie zasady niedyskryminacji przez rozporządzenie nr 530/2008 nie stanowi poważnego i oczywistego naruszenia.

Sąd nie uwzględnił okoliczności, że poważny i oczywisty charakter naruszenia zasady niedyskryminacji wynika już z wyroku AJD Tuna. Ponadto Sąd nie zastosował zasad ustalonych w jego własnym orzecznictwie w wyroku z dnia 11 lipca 2007 r., Schneider Electric/Komisja, T-351/03 (EU:T:2007:212) i w wyroku z dnia 3 marca 2010 r., Artegodan/Komisja, T-429/05 (EU:T:2010:60). Wreszcie Sąd nie zastosował kryterium sformułowanego przez Trybunał w wyroku z dnia 16 lipca 2009 r., Komisja/Schneider Electric, C-440/07 P (EU:C:2009:459).